

Tình khúc yêu thương chớm nở vào “Chiều Bên Giáo Đường” của cố nhạc sĩ Lê Trọng Nguyễn

15/12/2020 Bởi [Mẫn Nhi](#)

Bằng những giai điệu ngọt ngào, ca từ chau chuốt một cách tinh tế, nhạc sĩ Lê Trọng Nguyễn đã mang đến cho giới hâm mộ dòng nhạc vàng thêm mê mẩn sáng tác của ông. Có những ca khúc lãng mạn, đầy tình tứ như “Màu tím hoàng hôn”, “Tìm nơi em”,... Lại đâu đó chút tình lính hùng tráng như “Sau mùa chinh chiến”, “Sóng nước viễn phương”,... Và cũng có những tình khúc đau buồn, gợi lên vài kỷ niệm như thước phim chân thật đời thường. Ông đã mang cuộc sống hiện thực vào từng câu hát, từng lời ca một cách nhẹ nhàng mà tinh tế. Không quá phóng đại hay tạo cho người nghe cảm giác không thoải mái, ông đặt bản thân mình vào bài hát, cảm nhận từng ca từ để cho ra những sáng tác cảm động lòng người.



Nhạc sĩ Lê Trọng Nguyễn sinh ra tại Quảng Nam, ông đã lấy tên thật của mình để làm bút danh và khởi đầu cho sự nghiệp sáng tác của bản thân. Bắt đầu viết nhạc từ những năm 1946, các tác phẩm đầu tay của ông bao gồm: “Ngày mai trời lại sáng”, “Đừng quên nhau”, “Nắng chiều”,....Có năng khiếu âm nhạc từ nhỏ, cộng với việc được đào tạo bài bản nên những sáng tác của ông hàm chứa giá trị nghệ thuật rất cao, hình ảnh trong bài hát đều rất đẹp, được chau chuốt tỉ mỉ cả về ca từ. Ông cũng góp phần vào danh sách nhạc khúc mùa Giáng sinh, không phải ngợi ca Chúa Trời hay kể về những câu chuyện bi thương, chỉ đơn thuần là sự chớm nở của một tình mùa đông lạnh giá.

“CHIỀU BÊN GIÁO ĐƯỜNG” mang đến cho người nghe sự ấm áp giữa đêm đông giá lạnh, gợi lên những kỷ niệm về một mối tình đẹp nở rộ mùa Noel. Có mấy ai trên đời mà không một lần bị “hớp hồn” bởi một ánh mắt hay một nụ cười; có mấy ai mà chưa từng theo đuổi một ai đó, chỉ cần một ánh nhìn của người ấy cũng đủ làm bản thân vui vẻ cả ngày trời.



Bấm vào hình trên để nghe ca khúc do Kim Tước trình bày

Khi những giai điệu đầu đầu tiên cất lên, người người không chỉ vui với không khí nhộn nhịp của đêm Noel ấm áp, mà còn đọng lại trong lòng người nghe bao cảm xúc ngổn ngang, không thể nói nên lời.

“Vàng rơi bên gót chân son mềm
Trên lối đi về xứ hoa duyên
Tà áo trắng nguyên tung bay nụ cười thân ái....”

Sự rung động của tác giả đã dành cho một người con gái trong một chiều đi lễ, trên lối đi thường ngày, hôm nay lại trở nên lung linh và duyên dáng. Sự xuất hiện của tà áo trắng trinh nguyên cùng với nụ cười khả ái đã đánh cắp lấy trái tim của một chàng trai đang trên đường đến giáo đường. Nàng đến đâu, trên đường như để lại dấu hoa xinh đẹp, đôi gót mềm tung tăng trong làn gió chiều nhè nhẹ. Ánh nắng chiều đã tắt, nhưng dường như vị nụ cười của nàng lại thêm phần chói lóa....



Bấm vào hình trên để nghe ca khúc do Hoàng Oanh trình bày.

*“....Hồi chuông thiêng sức loang mây trời
Rung nắng Xuân chiều xuống chơi vơi
Lời hát vang đưa cô liêu bên giáo đường yêu....”*

Hình như yêu rồi! Hình như bản thân đã rơi vào lưới tình của nàng thơ bé nhỏ. Hồi chuông giáo đường vang lên, rung động cả trời xanh như lòng chàng đang rung lên từng hồi. Từng tiếng hát thánh đường vang lên như tiếng hát đưa chàng trai vào cõi yêu không lối thoát, chỉ bằng một ánh nhìn cũng đủ say đắm cả đời. Trước khi đến bên giáo đường hôm nay, chàng chỉ mong muốn thành tâm cầu nguyện vì bản thân là “ngươi có đạo”, nhưng sau hôm nay, anh đã thảm cảm tạ Chúa đã mang anh đến đây, để anh tìm gặp được định mệnh của đời mình. Tiếng hát, tiếng chuông cũng như đang vui mừng thay anh, ánh nắng chiều buông xuống như bắt tay cầu chúc cho anh.....

*“.....Nguyện cầu gục đầu bên hoa mắt ướt nhòa
Hồn anh buồn trống duyên anh còn sống đời bình bồng
Nguyện cầu gục đầu bên nhau mắt ráo sầu
Xa dần đen tối tìm màu Xuân mới trên làn môi.....”*

Bên giáo đường chiều nay, chàng trai đã rất thành tâm mà cầu nguyện, cầu cho anh được bên nàng, cầu cho đôi ta có thể gục đầu vào nhau mà chia ngọt bùi cùng cay đắng. Trước khi gặp em, anh chỉ là một cái xác với tâm hồn buồn bã và trống vắng, nhưng có em bên đời thì lòng này bỗng không còn chơi vơi. Em như ánh sáng từ Chúa, chiếu rọi vào cõi đời tăm tối nơi anh, đầy lùi hết mây đen đem ánh nắng mùa Xuân du nhập vào lòng thêm phơi phới.

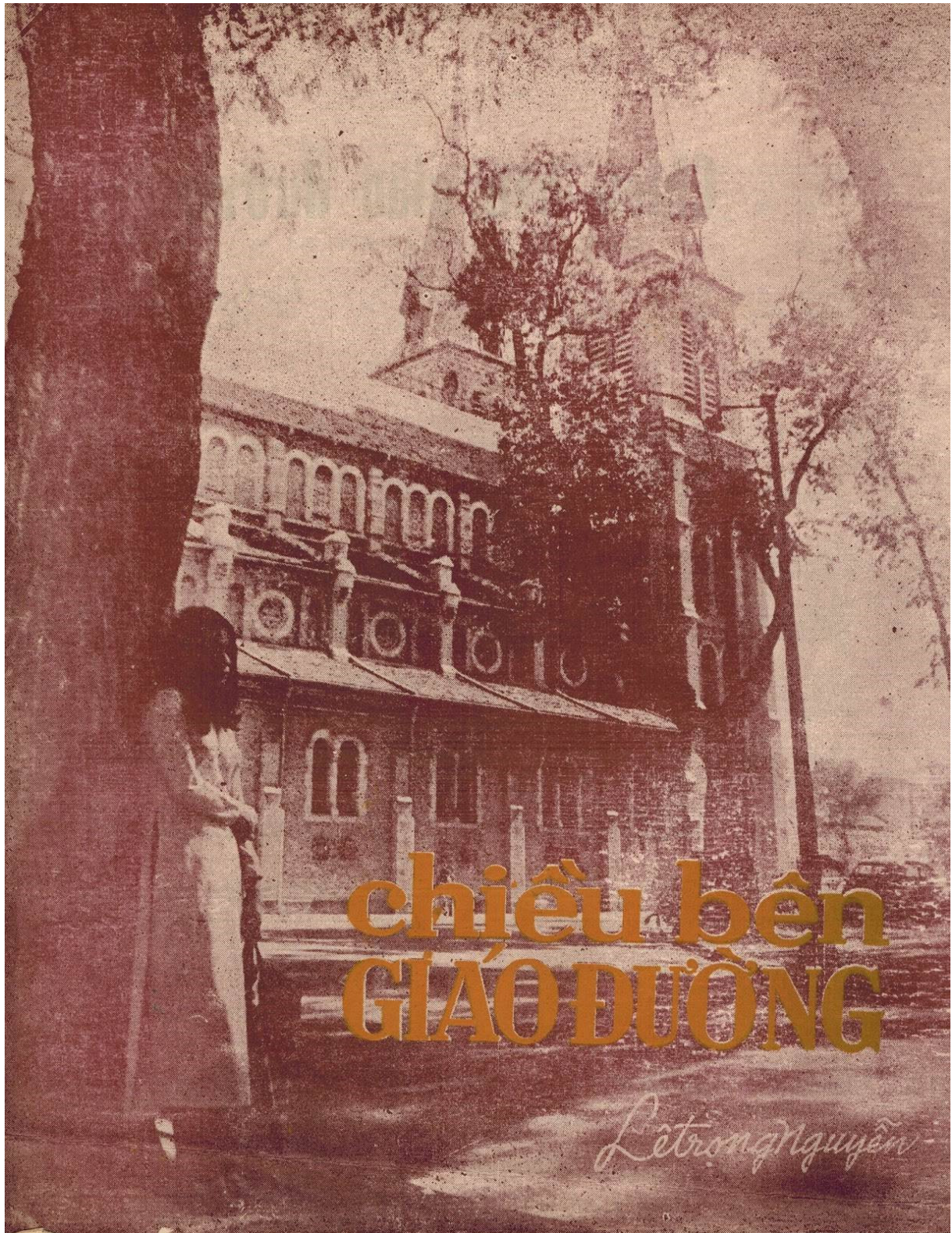


Bấm vào hình trên để nghe ca khúc do Khánh Ly trình bày.

Chàng chẳng nguyện ước đôi lứa sang giàu hay danh vọng, chàng chỉ muốn có một cuộc sống giản đơn có anh và có em, cùng nhau xây đắp một mái tranh. Khi buồn bã có thể gục đầu vào nhau mà than vãn đôi lời, hay khi vui vẻ hạnh phúc cũng có thể ôm nhau mà nhảy lên vì vui sướng. Không còn nước mắt nhòa nơi khóe mi, không còn khổ đau một mình gánh chịu,....vì ta sẽ thành đôi, anh tin tưởng cả vào Chúa Trời, lòng tin ấy luôn vững bền của một người con mộ đạo.

*“.....Rồi đây mây xám bay qua rồi
Trong gió reo hẹn ước không thôi
Là lúc tin yêu lên ngôi
Ta hát khúc chung đôi”*

Và kết quả cũng chẳng ngoài mong đợi của chúng ta, “Rồi đây mây xám bay qua rồi.....Là lúc tin yêu lên ngôi...”. Mọi sóng gió ngăn cản tình yêu đôi ta rồi sẽ qua hết thôi, và đôi ta sẽ mãi mãi bên nhau đến già. Phong ba hay bão tố thì đôi ta cũng sẽ giữ lời thề hẹn mà cùng hát vang câu hát Giáng sinh hàng năm, cùng bên giáo đường mà nguyện cầu cùng Chúa.



Những giai điệu của bài hát “CHIỀU BÊN GIÁO ĐƯỜNG” vang lên, làm cho người nghe có thể cảm nhận được cả bằng trái tim chứ không riêng gì tiếng nhạc. Khi ánh đèn dần buông, người nghe sẽ dần quên đi mọi thứ xung quanh, chỉ còn lại trước mắt những giai điệu trong sáng, những cung bậc của nơi thánh đường, thánh thiện và dễ thương. Với những người có đạo, đây chắc chắn là một thánh đường – thánh

đường của cảm xúc, làm người nghe thấy lòng nhẹ nhàng hơn và bình yên hơn giữa cõi trần gian đầy mỗi mệт này.

Chiều bên giáo đường

Lê-trọng-Nguyễn

Andante

Vàng rơi bên gót chân son mềm trên
lối đi về xứ hoa duyên . Tà áo trinh nguyên tung
bay , nụ cười thân ái . Hồi chuông tiếng sức loan mây
trời , Rung nắng xuân chiều xuống chơi vui . Lời hát vang đưa cô

Giấy phép số 5443/BBT//PHNT
[ngày 15-12-1970

CẤM TRÍCH DỊCH, IN LẠI
TRÊN MỌI HÌNH THỨC

nguyễn trọng

liêu , bên giáo đường yêu . Nguyễn cầu , gác
đầu bên hoa , mắt ướt nhà ! Tình anh buồn
trống , duyên em còn sống , đời bẽnh bồng . Nguyễn
cầu , gác đầu bên nhau , mắt ráo sâu : Xa dần đen
tối , tìm màu xuân mới trên làn môi . Rồi
đây mây xám bay qua rồi . Trong gió reo hẹn ước không thôi . Là
lúc tin yêu lên ngôi , ta hát khúc chung đôi .

TÁC-GIẢ XUẤT-BẢN VÀ GIỮ BẢN-QUYỀN

Trích lời bài hát Chiều Bên Giáo Đường:

*Vàng rơi bên gót chân son mềm
Trên lối đi về xứ hoa duyên
Tà áo trinh nguyên tung bay nụ cười thân ái*

*Hồi chuông thiêng sức loang mây trời
Rung nắng Xuân chiều xuống chơi vơi
Lời hát vang đưa cô liêu bên giáo đường yêu*

*Nguyện cầu gục đầu bên hoa mắt ướt nhòa
Hồn anh buồn trống duyên anh còn sống đời bèo bọt
Nguyện cầu gục đầu bên nhau mắt ráo sầu
Xa dần đến tối tìm màu Xuân mới trên làn môi.*

*Rồi đây mây xám bay qua rồi
Trong gió reo hẹn ước không thôi
Là lúc tin yêu lên ngôi
Ta hát khúc chung đôi*

<https://thoixua.vn/cam-xuc-am-nhac/tinh-khuc-yeu-thuong-chom-no-vao-chieu-ben-giao-duong-cua-co-nhac-si-le-trong-nguyen.html>